Τυγχάνει να έχω εικόνες και μνήμες από τα Γεράνεια εξ απαλών ονύχων. Κυριολεκτικώ ς. Ενδεχομένως και νωρίτερα, καθότι τα γονικά μου εξέδραμον, στις παράλιες υπώ ρειές τους πριν καν διαβούν το κατώ φλι του Άγιου Σώ στη, όπου ένωσαν για τα επόμενα 45 χρόνια τις τύχες και τις ατυχίες τους.

Γεράνεια. Είναι αυτός ο ορεινός όγκος που εκτείνεται δυτικότερα των Μεγάρων και ορθώνεται ανάμεσα στο Σαρωνικό και τον ανατολικό μυχό του Κορινθιακού, όπου βρίσκονται οι Αλκυονίδες νήσοι, επίκεντρο του ισχυρού σεισμού τον Φεβρουαρίου του ’81.

Γεράνεια. Με πιο περίβλεπτη κορφή το Λύσι στα 986 μέτρα, όπου κάποτε δέσποζε ο ογκώδης κυλινδροειδής αναμεταδότης των κρατικών ραδιοτηλεοπτικών μέσων, η μόνη φωτεινή κουκκίδα τη δεκαετία του ΄60 μέσα στη νύχτα, καθώς η ευρύτερη περιοχή βρισκόταν χωρίς παροχή ηλεκτρικής ενέργειας. Στις μέρες μας, το θεόρατο τσιμεντένιο οικοδόμημα έχει κατακτηθεί από τις επίγειες κεραίες των εταιρειών της κινητής τηλεφωνίας.

Γεράνεια. Εκτεταμένο πευκόδασος, πάνω σε ένα ενδιαφέρον γεωλογικά τερέν, με κάποια από τα δέντρα τραυματισμένα για τη συλλογή του ρετσινιού, με χοιροστάσια, με πηγές, με μαντριά και βοσκοτόπια, με αμπελώνες. Αλλά και με ηφαίστειο και ιαματικές πηγές. Έτσι τουλάχιστον ήταν. Το πρώτο βαρύ πλήγμα το δέχτηκαν τον Ιούλιο του 2018, όταν κάηκε ένα μεγάλο νοτιοδυτικό τμήμα τους. Πέρασε όμως στα μικρά, διότι την ίδια εκείνη μέρα χάθηκαν 102 ψυχές και καταστράφηκαν περισσότερες οικογένειες, λίγα χιλιόμετρα ανατολικότερα, στο Μάτι.

Γεράνεια. Κρανίου τόπος πλέον, ήταν αναμενόμενο ότι ένα ακραίο καιρικό φαινόμενο θα γεννούσε και άλλα προβλήματα. Όπερ και εγένετο τον Νοέμβριο του 2019. Ξέσπασε κατακλυσμιαία καταιγίδα που διέλυσε σπίτια, γκρέμισε γεφύρια, έστειλε αυτοκίνητα στη θάλασσα.

Πέρασαν και άλλοι 18 μήνες, φτάσαμε στο φετινό Μάιο, τα γεφύρια παραμένουν γκρεμισμένα, όσοι μπορούσαν αποκατέστησαν τις ιδιοκτησίες τους, διότι στο μεταξύ κατέφθασε και η πανδημία, και εκεί πάνω στο φτού ξελευτερία των αιθεροβαμόνων μια άλλη πυρκαγιά που κατάκαιγε επί τρεις μέρες τα πάντα στο διάβα της, μετέτρεψε ένα μεγάλο τμήμα της βορινής πλευράς σε μαύρο πέπλο.

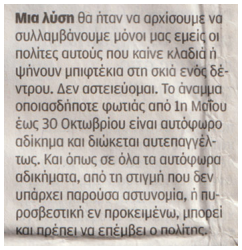
Κάπως έτσι, από το Λύσι έως τα ανατολικά τελειώματα του ορεινού όγκου, των Γερανείων, έχει μείνει μοναχά ένας αραιός θύσανος από λίγα ελατοειδή γύρω από την κορφή. Γίνεται λόγος για δεκάδες χιλιάδων στρεμμάτων καμένου πευκοδάσους, πρωτοφανή οικολογική καταστροφή και το τέλος ενός από τους ελάχιστους εναπομείναντες πνεύμονες της Αττικής.

Δεν ανήκω σε αυτούς που έχουν εύκολη τη κριτική για τον κρατικό μηχανισμό. Χωρίς να προσελκύομαι από παλιότερες υπουργικές ατάκες περί *«στρατηγού ανέμου»*, ή πιο πρόσφατες απόψεις περί
«στραβής στη βάρδια μου»
, μπορεί να υπάρξουν περιπτώσεις όπου ακόμα και η πιο καλά εξοπλισμένη, πιο εντατικά εκπαιδευμένη κρατική μηχανή είναι καταδικασμένη να αποτύχει, σε πρωτοφανείς αγριότητας φυσικές καταστροφές. Κλασσικό παράδειγμα οι επί εβδομάδες πυρκαγιές στις Η.Π.Α. ή την Αυστραλία που παρά τα μέσα και την τεχνογνωσία που διαθέτουν, αδυνατούν να ελέγξουν.

Εννοείται πως γράφτηκαν, ακούστηκαν πολλά, κριτικές, απολογίες, αιτιολογίες, δικαιολογίες, θεωρίες κλπ. Δεν ανήκω στην χορεία εκείνων που εμπιστεύονται τις θεωρίες συνωμοσίας παρά το γεγονός αρκετές από αυτές είναι γοητευτικές, και κάποιες άλλες ίσως, κάποια στιγμή έστω και εν μέρει επαληθευτούν.

Θα σταθώ, λίγο όμως, σε άρθρο της έγκριτης εφημερίδας «Η Καθημερινή», όπου στο φύλο της 22ης Μαΐου τα 3/5 της 4ης σελίδας, καταλαμβάνει άρθρο δημοσιογράφου, πρώην πολιτικού αρχηγού και μέλους του Ελληνικού Κοινοβουλίου. Αφού αναπτύσσει το θέμα των πυρκαγιών, καταλήγει προτείνοντας και μέτρα για την αποφυγή τους. Μεταφέρω ακέραια το σχετικό εδάφιο:

Μια λύση θα ήταν να αρχίσουμε να συλλαμβάνουμε μόνοι μας εμείς οι πολίτες αυτούς που καίνε κλαδιά ή ψήνουν μπιφτέκια στη σκιά ενός δέντρου. Δεν αστειεύομαι. Το άναμμα οποιασδήποτε φωτιάς από 1η Μαΐου έως 30 Οκτωβρίου είναι αυτόφωρο αδίκημα και διώκεται αυτεπαγγέλτως. Και όπως σε όλα τα αυτόφωρα αδικήματα, από τη στιγμή που δεν υπάρχει παρούσα αστυνομία, ή πυροσβεστική εν προκειμένω, μπορεί και πρέπει να επέμβει ο πολίτης.

Καθώς αναφέρει ότι δεν αστειεύεται, ήγουν αρθρογραφεί σοβαρώς, η πρότασή του, ανοίγει νέους δρόμους. Συνεπώς, όταν ο κάθε πολίτης αντιλαμβάνεται οτιδήποτε που διώκεται αυτεπαγγέλτως, άλλωστε όλοι οι ιθαγενείς κατέχουμε άριστα τη σχετική νομοθεσία, θα επεμβαίνει και θα συλλαμβάνει τους παραβάτες. Θα απαλλαγούν και οι διωκτικές δυνάμεις από τέτοιου είδους δραστηριότητες για να αφοσιωθούν στην αναζήτηση κατηγορουμένων του κοινού ποινικού δικαίου, όπως πρώην βουλευτές, τέως υψηλόβαθμων στελεχών γερμανικών εν Ελλάδι εταιρειών και λοιπούς ποινικούς, που διαφεύγουν της συλλήψεως.

Εις την επόμενη καταστροφική πυρκαγιά ο προτείνων τούτας τας ρυθμίσεις, ενδεχομένως

επανέλθει με νέες ιδέες, όπως π.χ. τη σύσταση ιδιωτικής δικαστικής αρχής, από αναστενάρηδες, ζογκλέρ, (Τζιμάκο λείπεις), ώστε να ανακουφίσουμε και το κρατικό σύστημα δικαιοσύνης που είναι τόταλυ οβερλόουντ. Τω όντι τα δικαστήρια θα είναι εκεί μα η δικαιοσύνη απέξω (γεια σου Νιόνιο).

Έτσι πάει. Έτσι ακριβώς. Για τον επίλογο, ας θυμηθούμε ότι ο πολιτικός σχηματισμός του οποίου ηγείτο ο αρθρογράφος, μέσα στη βαθιά πόλωση των Μνημονίων το Φλεβάρη του ΄15,απέσπασε 373.868 ψήφους, αναδεικνύοντας 17 βουλευτές, ενώ λίγους μήνες αργότερα το Σεπτέμβρη προτιμήθηκε από άλλους 222.168 συμπολίτες μας, στέλνοντας 11 υποψηφίους του στο ελληνικό κοινοβούλιο.

Σαββάτο 22 Μαίου το πρωί, τέσσερις μέρες από την εκδήλωση της πυρκαγιάς τα εναέρια πυροσβεστικά μέσα επιχειρούσαν ακόμα στην περιοχή.